

Förenade målen C-57/09 och C-101/09

Bundesrepublik Deutschland

mot

B och D

(begäran om förhandsavgörande
från Bundesverwaltungsgericht)

”Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Artikel 12 — Flyktingstatus kan inte beviljas — Artikel 12.2 b och c — Begreppet ’grovt icke-politiskt brott’ — Begreppet ’gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser’ — Tillhörighet till en organisation som är delaktig i terroristhandlingar — Organisation som senare har förts upp i förteckningen över personer, grupper och enheter i bilagan till gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP — Individuellt ansvar för delar av de handlingar som denna organisation har begått — Villkor — Asylrätt i enlighet med bestämmelser i nationell grundlag — Förenlighet med direktiv 2004/83/EG”

Förslag till avgörande av generaladvokat P. Mengozzi, föredraget den 1 juni 2010	I - 10983
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 9 november 2010	I - 11022

Sammanfattning av domen

1. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Tolkning begärd på grundval av unionsrättsliga bestämmelser som blir tillämpliga till följd av en hänvisning i nationell rätt till bestämmelserna i en internationell konvention som återges i de aktuella unionsrättsliga bestämmelserna — Behörighet att göra denna tolkning (Artiklarna 68 EG och 234 EG)*
2. *Visering, asyl och invandring — Asylpolitik — Flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Direktiv 2004/83 — Flyktingstatus kan inte beviljas (Rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931; rådets direktiv 2004/83, artikel 12.2 b och c)*
3. *Visering, asyl och invandring — Asylpolitik — Flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Direktiv 2004/83 — Flyktingstatus kan inte beviljas (Rådets direktiv 2004/83, artikel 12.2 b och c)*
4. *Visering, asyl och invandring — Asylpolitik — Flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Direktiv 2004/83 — Flyktingstatus kan inte beviljas (Rådets direktiv 2004/83, artikel 12.2 b och c)*
5. *Visering, asyl och invandring — Asylpolitik — Flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Direktiv 2004/83 — Flyktingstatus kan inte beviljas (Rådets direktiv 2004/83, artiklarna 3 och 12.2)*

1. När de frågor som ställts av den nationella domstolen avser tolkningen av en gemenskapsrättslig bestämmelse är domstolen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande. Det framgår nämligen varken av lydelsen av artiklarna 68 EG och 234 EG eller av ändamålet med det förfarande som inrättats genom sistnämnda artikel att EG-fördragets upphovsmän hade för avsikt att från domstolens behörighet undanta en begäran om förhandsavgörande som rör ett direktiv, i det särskilda fall då en medlemsstats nationella rätt hänvisar till innehållet i bestämmelserna i en internationell konvention, vilken återges i detta direktiv, i syfte att fastställa vilka regler som är tillämpliga i en rent inhemsk situation i denna medlemsstat. I ett sådant fall föreligger det ett bestämt unionsrättsligt intresse – för att undvika att det i framtiden förekommer olika tolkningar –

av att bestämmelserna i den internationella konvention som återges i nationell rätt och i unionsrätten tolkas på ett enhetligt sätt, oberoende av under vilka omständigheter de ska tillämpas.

organisationens väpnade kamp, inte automatiskt medför att det föreligger synnerliga skäl att anta att denna person har förövat ett grovt icke-politiskt brott eller begått gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser,

(se punkt 71)

2. Artikel 12.2 b och c i rådets direktiv 2004/83/EG om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så

- att konstaterandet i ett sådant sammanhang att det föreligger synnerliga skäl att anta att en person har förövat ett sådant brott eller gjort sig skyldig till sådana gärningar ska föregås av en prövning i varje enskilt fall av de exakta omständigheterna, i syfte att bedöma huruvida de handlingar som har begåtts av den aktuella organisationen uppfyller villkoren i nämnda bestämmelser och huruvida vederbörande, med beaktande av de beviskrav som uppställs i nämnda artikel 12.2, kan göras individuellt ansvarig för utförandet av dessa handlingar.

- att det förhållandet att en person har tillhört en organisation som på grund av delaktighet i terroristhandlingar förts upp i förteckningen i bilagan till gemensam standpunkt 2001/931, och att vederbörande aktivt har stött

Det finns nämligen inte något direkt samband mellan gemensam standpunkt 2001/931 och direktivet när det gäller de syften som eftersträvas, och det är inte berättigat att den behöriga myndigheten, när den avser att inte bevilja en person flyktigstatus enligt artikel 12.2 i direktivet, enbart grundar sig på vederbörandes tillhörighet till en sådan organisation som förts upp i en förteckning

som antagits utanför den ordning som införts genom direktivet i överensstämmelse med Genèvekonventionen.

statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet.

(se punkterna 89 och 99 samt punkt 1 i domslutet)

(se punkt 111 samt punkt 3 i domslutet)

3. Ett beslut att inte bevilja flyktingstatus med tillämpning av artikel 12.2 b eller c i direktiv 2004/83/EG om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet förutsätter inte att den berörda personen utgör en befintlig fara för den mottagande medlemsstaten.

(se punkt 105 samt punkt 2 i domslutet)

5. Artikel 3 i direktiv 2004/83/EG om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas så att medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, får bevilja en person som inte kan ges flyktingstatus i enlighet med direktivets artikel 12.2 rätt till asyl, i den mån som denna andra typ av skydd inte medför någon risk för förväxling med sådan flyktingstatus som avses i nämnda direktiv.

4. Det krävs inte någon proportionalitetsprövning i det enskilda fallet för att anta ett beslut att inte bevilja flyktingstatus med tillämpning av artikel 12.2 b eller c i direktiv 2004/83/EG om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller

(se punkt 121 samt punkt 4 i domslutet)